

(25. 16.)

AMENDEMENT VAN DEN HEER DRION C.S.

Ingezonden 3 November 1920.

Ondergeteekenden hebben de eer in **artikel 11** (artikel 260 der Gemeentewet) te doen vervallen de woorden: „den voorrang en”.

DRION.
VAN RAPPARD.
DRESSELHUYNS.
VAN VEEN.
VAN VUUREN.

(25. 17.)

ONTWERP VAN WET,

zoals het luidt, na de daarin tot en met
9 November 1920 gebrachte wijzigingen.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER
NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is de regelen ten aanzien der plaatselijke belastingen te herzien;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

§ I.

De Gemeentewet wordt gewijzigd als volgt:

Artikel 1.

Art. 238 wordt gelezen:

Voor plaatselijke belastingen worden gehouden de in naam der gemeente gevorderde weg-, straat-, brug-, kaai-, haven-, kraan-, sluis-, dok-, boom- en veergelden, wik-, weeg-, meet- en keurloonen, gelden voor banken of standplaatsen in hallen, op markten en dergelijke openbare plaatsen, begrafenisrechten en andere gelden voor het gebruik of genot van voor den openbaren dienst bestemde gemeentewerken, bezittingen of inrich-

tingen en dat van door of vanwege het gemeentebestuur verstrekte diensten.

Hieronder is niet begrepen de betaling, welke de gemeente eischt als exploitante van bedrijven, zooals gasfabrieken, electriciteitswerken, ondernemingen van vervoer, telephoon, waterleidingen, en evenmin de betaling voor diensten, waartoe de gemeente tijdelijk haar personeel ter beschikking van particulieren stelt.

Artikel 2.

Achter art. 239 wordt ingelascht een art. 239 *bis* van den volgende inhoud:

Indien in een gemeente hoofdverblijf hebben arbeiders, die minder verdienen dan een bedrag, nader vast te stellen bij algemeen maatregel van bestuur, en die in een andere gemeente werkzaam zijn in een onderneming of inrichting, waar ten minste gemiddeld tien zoodanige arbeiders werkzaam zijn, kan eerstbedoelde van laatstbedoelde gemeente een tegemoetkoming vragen voor het geval, dat de aanwezigheid dier arbeiders aanwijsbare kosten veroorzaakt, welke niet door van hen te heffen belastingen kunnen gedekt worden.

Of er aanleiding bestaat, om de in het eerste lid bedoelde tegemoetkoming toe te kennen, en zoo ja, op welk bedrag deze is te stellen, wordt door Gedeputeerde Staten, en zoo de gemeenten in meer dan één provincie zijn gelegen, door Ons beslist. Daarbij worden in aanmerking genomen de rechtstreeksche baten, welke door de gemeente, waar de onderneming of inrichting is gevestigd, van deze worden genoten of konden genoten worden. Van de beslissing van Gedeputeerde Staten kan binnen dertig dagen bij Ons in beroep worden gekomen.

Artikel 3.

Art. 240 wordt gelezen:

Behalve de belastingen, waarvan de heffing krachtens bijzondere wetten geschiedt, kunnen de gemeentebesturen heffen:

- a. Opcenten op de hoofdsom der grondbelasting;
- b. De bijzondere belastingen wegens gebouwde en ongebouwde eigendommen en van bouwterreinen bedoeld in de artt. 242 b, c en d;
- c. Eene zakelijke belasting op het bedrijf;
- d. Opcenten op de hoofdsom der Rijksinkomstenbelasting;
- e. Eene belasting naar het inkomen;
- f. Opcenten op de hoofdsom der Vermogensbelasting;
- g. Opcenten op de hoofdsom der personeele belasting;
- h. Opcenten op de hoofdsom van andere daarvoor bij de wet vatbaar verklaarde belastingen;
- i. Eene belasting op de honden;
- j. Eene belasting op tooneelvoortooningen en andere vermakelijkheden;
- k. De rechten, loonen en andere gelden, bedoeld in art. 238;
- l. De belasting, bedoeld in art. 239;
- m. Eene belasting op de verzekering tegen brandschade van in de gemeente zich bevindende onroerende en roerende goederen of eene overeenkomstige belasting voor zooveel die goederen niet verzekerd zijn;
- n. Eene belasting van hen, die gedurende ten minste een week als logeergasten vertoeven in een hotel of pension binnen de gemeente;
- o. Eene belasting op openbare aankondigingen, voorzover niet door middel van tijdschriften of nieuwsbladen gedaan.

Artikel 4.

Art. 241 vervalt.

Artikel 5.

Art. 242 wordt vervangen door de volgende artikelen:

Art. 242a. Het getal opcenten op de grondbelasting kan voor de gebouwde eigendommen tot tachtig, voor de ongebouwde tot twintig gaan.

Art. 242b. Van bouwterreinen, gelegen aan bestaande straten, grachten en pleinen of van gronden, welke ingevolge een krachtens art. 28 der Woningwet goedgekeurd plan, in de naaste toekomst zijn bestemd voor bouwterrein en zijn gelegen binnen een door Gedeputeerde Staten getrokken kring, kan tot een voor alle perceelen gelijk heffingspercentage, een bijzondere belasting worden geheven van ten hoogste een half ten honderd per jaar van de verkoopwaarde, vastgesteld op de wijze bij verordening te bepalen. Aanhoorigheden van woonhuizen zijn in geen geval als bouwterrein te beschouwen.

Art. 242c. Wegens gebouwde eigendommen en daarbij behoorende erven, die aan openbare land- of waterwegen in de gemeente belenden of in de onmiddellijke nabijheid daarvan gelegen zijn, en wegens ongebouwde eigendommen, die aan deze wegen belenden of op deze wegen uitgang hebben, kan eene belasting geheven worden naar grondslagen, volgens welke eene billijke bijdrage gevorderd wordt in de kosten ten laste der gemeente komende voor aanleg en onderhoud dier land- of waterwegen, voor hunne verlichting en voor afvoer van water en vuil.

Art. 242d. Wegens gebouwde of ongebouwde eigendommen en hunne aanhoorigheden, die gelegen zijn in bepaalde gedeelten der gemeente, kan, gedurende eene periode van ten hoogste dertig jaren, eene jaarlijksche belasting geheven worden naar grondslagen, volgens welke eene billijke bijdrage gevorderd wordt in de kosten van door of met medewerking van het gemeentebestuur tot stand gebrachte werken, waardoor deze eigendommen zijn gebaat.

Art. 242e. De zakelijke belasting op het bedrijf wordt slechts geheven van zoodanige ondernemingen, inrichtingen en dergelijke, welke binnen de gemeente een bedrijf uitoefenen anders dan in stations, en waar tenminste gemiddeld tien arbeiders werkzaam zijn, die minder verdienen dan een bepaald bedrag, vast te stellen bij algemeenen maatregel van bestuur. Maatstaf voor de heffing is het gemiddeld aantal van zoodanige arbeiders.

Ook publiekrechtelijke lichamen kunnen in deze belasting worden betrokken.

De belasting kan nooit meer bedragen dan f 12 per arbeider.

Artikel 6.

Art. 243 wordt vervangen door de volgende artikelen:

Art. 243a. Behoudens de werking der bepalingen van artt. 244a, 245a en 245c worden de opcenten op de Rijksinkomstenbelasting op alle aanslagen in de gemeente tot een gelijk getal geheven. Het getal dier opcenten mag, behoudens de werking van evengenoemde bepalingen niet meer dan honderd bedragen.

Art. 243b. Geen opcenten op de Rijksinkomstenbelasting worden geheven, indien de gemeente eene belasting naar het inkomen heft, waarvan het tarief is ingericht overeenkomstig art. 243e, tweede lid.

Art. 243c. Bij de heffing der belasting, vermeld in art. 240e, wordt het zuiver inkomen berekend volgens de bepalingen van hoofdstuk II der Wet op de Inkomstenbelasting 1914.

Het belastingjaar begint met 1 Mei en eindigt met 30 April.

Art. 243d. Het belastbaar inkomen wordt verkregen, door het zuiver inkomen te verminderen met een bedrag voor noodzakelijk levensonderhoud.

Dit bedrag is voor alle inkomens gelijk; afwijking van dezen regel in verband met de samenstelling van het gezin en het aantal kinderen en pleegkinderen beneden een zekeren leeftijd, niet hooger dan 21 jaar, die niet zelf in de belasting zijn aangeslagen, is geoorloofd.

Als pleegkind van den belastingplichtige wordt slechts aangemerkt, wie door hem als een eigen kind wordt onderhouden en opgevoed.

Het tarief kan dusdanig worden vastgesteld, dat degene, wiens zuiver inkomen het in het eerste lid bedoelde bedrag slechts weinig overtreft, niet in de belasting wordt aangeslagen.

Art. 243e. Het percentage van heffing is voor alle belastbare inkomens gelijk.

Met afwijking van dezen regel is het geoorloofd het tarief der belasting op zoodanigen voet in te richten, dat een stijgend percentage wordt geheven van toenemingen van het belastbaar inkomen op dat tarief, mits geene toeneming als hierboven bedoeld zwaarder wordt belast dan met twee en een half maal het percentage, geheven van een belastbaar inkomen gelijk aan tweemaal het kleinste bedrag, dat voor noodzakelijk levensonderhoud wordt afgetrokken, en het percentage, hetwelk van toenemingen wordt geheven, bij geen enkele opklimming in het tarief daalt.

Art. 243f. Indeling der inkomens in klassen is geoorloofd, mits de verdeling der lasten daarbij slechts weinig verschilt van die, welke bij toepassing van de in de artt. 243d en 243e gestelde regelen zou worden verkregen.

Afwijkingen van de regelen, bij art. 243d en art. 243e gesteld, zijn geoorloofd, wanneer de bestaande verordeningen of andere omstandigheden daartoe aanleiding geven, mits de verdeling van lasten daarbij slechts weinig verschilt van die, welke bij opvolging van die regelen zou worden verkregen.

Art. 243g. De aanslagen worden voor ieder belastingplichtige te gelijk met zijnen aanslag in de Rijksinkomstenbelasting door 's Rijks ambtenaren vastgesteld. Kan deze bepaling niet worden toegepast, dan vinden de bepalingen van hoofdstuk VIII en hoofdstuk IX, onderdeel D, der Wet op de Inkomstenbelasting overeenkomstige toepassing.

Art. 243h. De belasting, vermeld in art. 240e, wordt door 's Rijks ambtenaren ingevorderd, en volgens voorschriften door Onzen Minister van Financiën te stellen, aan den gemeentevontvanger uitgekeerd.

De uitkeering heeft plaats tot het volle bedrag dat wegens gemeentebelasting op de kohieren is uitgetrokken.

In afwachting dat het juiste bedrag der gemeentebelasting kan worden vastgesteld, hebben, bij wijze van voorschot, voorloopige uitkeeringen plaats, in dier voege, dat aan het eind der maanden Juli tot en met Maart van het belastingjaar telkens wordt uitgekeerd een tiende gedeelte van het bedrag, hetwelk, naar raming, in totaal aan gemeentebelasting op de kohieren zal worden uitgetrokken. Indien het tarief der gemeentebelasting voor het loopende belastingjaar gelijk is aan dat, hetwelk voor het vorige belastingjaar heeft gegolden, bedragen de voorloopige uitkeeringen niet meer dan een tiende gedeelte van het totaal der gemeentebelasting op de kohieren van het vorige jaar uitgetrokken.

Na aanzuivering der kohieren wordt het aandeel der gemeentebelasting in de kwade posten opgemaakt en wordt het bedrag van dat aandeel in 's Rijks schatkist teruggestort.

Artikel 7.

Art. 245 wordt vervangen door de volgende artikelen:

Art. 244a. Ten behoeve van eene gemeente worden de op

centen op de Rijksinkomstenbelasting en de belasting, vermeld in art. 240e, geheven van:

1°. de natuurlijke personen, die tijdens het belastingjaar in die gemeente hoofdverblijf hebben, en die niet in een andere gemeente over dat belastingjaar belastingplichtig zijn volgens 3°. van dit artikel;

2°. de natuurlijke personen, die tijdens het belastingjaar in die gemeente hoofdverblijf hebben en die in eene andere gemeente over dat belastingjaar belastingplichtig zijn volgens 3°. van dit artikel;

3°. de natuurlijke personen, die, zonder in die gemeente tijdens het belastingjaar hoofdverblijf te hebben, er op meer dan 90 dagen van dat jaar over een vaste inrichting zooals een kantoor, winkel of werkplaats tot persoonlijke uitoefening van eene betrekking, beroep of bedrijf de beschikking hebben, of er op meer dan 90 dagen van dat jaar aanwezig zijn, hetzij tot uitoefening van een beroep of bedrijf in zoodanige inrichting, hetzij tot vervulling van eene betrekking;

4°. de niet onder 3°. vallende natuurlijke personen, die, zonder in die gemeente tijdens het belastingjaar hoofdverblijf te hebben, er in dat jaar meer dan 90 malen nachtverblijf houden, of gedurende meer dan 90 dagen voor zich of hun gezin een gemeubileerde woning beschikbaar houden.

In welke gemeente iemand hoofdverblijf heeft, wordt naar omstandigheden beoordeeld.

Art. 244b. Wie ter tijdelijke waarneming van een openbare betrekking, of ter bijwoning van de vergaderingen van een vertegenwoordigend openbaar lichaam, waarvan hij het lidmaatschap bekleedt, buiten de gemeente van zijn hoofdverblijf vertoeft, is deswege niet belastingplichtig volgens 3°. of 4°. van art. 244a.

Art. 244c. Wie in eene gemeente in den loop van het belastingjaar hoofdverblijf verkrijgt, is in die gemeente deswege niet belastingplichtig, indien hij reeds in eene andere gemeente deswege belastingplichtig is. Indien dit niet het geval is, wordt de belasting, vermeld in art. 240e, slechts geheven voor zooveel twaalfde gedeelten, als er nog geheele maanden van het belastingjaar over zijn.

Art. 245a. Het aantal opcenten, dat geheven wordt van de in art. 244a sub 2°. en 3°, genoemde personen bedraagt twee derden, dat, wat van de in art. 244a sub 4°. genoemde personen wordt geheven, een derde van het aantal, dat van de sub 1°. van dat artikel genoemde personen geheven wordt.

Art. 245b. In de belasting, vermeld in art. 240e, wordt door de in art. 244a, sub 2°. en 3°, genoemde personen bijgedragen voor twee derden, door de sub 4°. van dat artikel genoemde personen voor een derde van den aanslag over een vol jaar.

Art. 245c. Indien iemand in twee of meer gemeenten volgens 3°. van art. 244a belastingplichtig is, wordt van hem in elke dier gemeenten slechts een zoodanig gedeelte van het aantal opcenten, dat hij krachtens art. 245a, en van de belasting, vermeld in art. 240e, die hij krachtens art. 245b verschuldigd is, geheven, als er gemeenten zijn, waarin hij deswege belastingplichtig is.

Art. 245d. De gemeentebesturen verschaffen aan de Rijksadministratie de gegevens, noodig voor de toepassing van art. 244a en voor de bepaling van het in art. 243d bedoelde bedrag.

Art. 246a. De opcenten op de Vermogensbelasting worden op alle aanslagen in de gemeente tot een gelijk getal geheven. Het getal dier opcenten kan tot honderd gaan.

Art. 246b. De belasting, vermeld in art. 240e, en de opcenten, geheven op de Rijksinkomstenbelasting en op de Vermogensbelasting, kunnen afzonderlijk ten kohiere worden gebracht. Het aldus ten kohiere gebracht bedrag wordt als een aanslag beschouwd.

Artikel 7bis.

Aan het eerste lid van art. 247 wordt toegevoegd de volgende zinsnede:

„Zij worden boven het bedrag van tachtig eerst geheven, indien de opcenten op de grondbelasting tot het maximum, bedoeld in art. 242a, zijn opgevoerd.

In het voorlaatste lid wordt in plaats van „vijfvoud”, gelezen: „tienvoud”.

Het laatste lid wordt gelezen:

Op de aanslagen van hen, die niet in den zin der bovenaangehaalde wet gebruiker van een perceel zijn, wordt het volle getal opcenten geheven.

Artikel 8.

Art. 254, eerste lid, wordt gelezen:

Rechten en loonen en andere gelden ter zake van het gebruik of genot van werken en inrichtingen, die volgens art. 238 voor plaatselijke belastingen worden gehouden, worden tot geen hooger bedrag goedgekeurd dan vereischt wordt, om een matige winst aan de gemeente te verzekeren. De heffing moet zich richten naar het gebruik dat van de werken en inrichtingen wordt gemaakt, met dien verstande, dat betaling bij wijze van abonnement kan worden toegestaan.

Artikel 9.

Aan art. 257 wordt een tweede lid toegevoegd van den volgende inhoud:

In deze verordeningen kan, onverminderd het bepaalde in art. 270a, straf worden gesteld op niet- of niet-behoorlijke invulling van de formulieren, welke ter invulling worden aangeboden, alsmede op niet- of niet-behoorlijke vervulling van andere formaliteiten, welke tot richtige heffing der belasting in de heffingsverordening worden gevonden. De artt. 161 en 162 zijn, voorzoveel de daargenoemde hoofdstraffen aangaat, toepasselijk. De strafbare feiten worden als overtredingen beschouwd.

Artikel 10.

Art. 259, 2de lid, vervalt.

Artikel 11.

Art. 260 wordt gelezen:

De bepalingen omtrent de vervolgingen, opgenomen in de wet van 22 Méi 1845 (*Staatsblad* n°. 22) op de invordering van 's Rijks directe belastingen, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 18 Juli 1911 (*Staatsblad* n°. 248), zijn met uitzondering van de bepaling van art. 17 van toepassing ten aanzien van de plaatselijke belastingen.

Mede is ten aanzien van die belastingen van toepassing de wet van 1 Juni 1850 (*Staatsblad* n°. 26) betrekkelijk de kosten van vervolging in zake de directe belastingen.

Het dwangbevel, door of namens den gemeente-ontvanger uitgevaardigd, kan in het geheele Rijk worden tenuitvoergelegd.

Artikel 12.

Art. 263 wordt gelezen:

De opcenten op 's Rijks directe belastingen worden tegelijk met deze door 's Rijks ambtenaren ingevorderd en volgens voorschriften, door Onzen Minister van Financiën te stellen, aan den gemeente-ontvanger uitgekeerd.

In afwachting dat het juiste bedrag, hetwelk aan de gemeente wegens hare opcenten op de Rijksinkomstenbelasting toekomt, kan worden vastgesteld, hebben, bij wijze van voorschot, voorloopige uitkeeringen plaats, in dier voege, dat aan het eind der maanden Juli tot en met Maart van het belastingjaar telkens wordt uitgekeerd een tiende gedeelte van het bedrag, hetwelk, naar raming, in totaal aan gemeenteopcenten op de kohieren der Rijksinkomstenbelasting zal worden uitgetrokken. Bij de raming van dit bedrag wordt uitgegaan van de veronderstelling, dat het totaal van de hoofdsom der belasting van het loopende jaar gelijk zal zijn aan het totaal van de hoofdsom van het vorige jaar.

Na aanzuivering van de kohieren, wordt het aandeel van de gemeente in de kwade posten opgemaakt, en wordt het bedrag van dat aandeel in 's Rijks schatkist teruggestort.

Artikel 13.

Art. 264 wordt vervangen door de volgende artikelen:

Art. 264*a*. De kohieren der plaatselijke belastingen bedoeld bij art. 240*b* en *c* worden opgemaakt door Burgemeester en Wethouders.

Art. 264*b*. De kohieren der plaatselijke belastingen, bedoeld bij art. 264*a*, worden vastgesteld door den Raad.

Artikel 14.

Art. 265 wordt vervangen door een nieuw art. 265*a*, luidende:

De aanslagbiljetten wegens de in art. 264 vermelde belastingen zijn gedagteekend.

Artikel 15.

Achter art. 265*a* worden toegevoegd:

Art. 265*b*. Hij die bezwaar heeft tegen den hem in een der belastingen, vermeld in art. 240*b* en *c*, opgelegden aanslag, kan binnen twee maanden na de dagtekening van het aanslagbiljet tegen dien aanslag bij den Raad bezwaren inbrengen.

De Raad beslist daarop, zoodra mogelijk en deelt zijne beslissing terstond aan den belanghebbende mede.

Deze kan binnen eene maand na die mededeeling in beroep komen bij den raad van beroep voor de directe belastingen, tot wiens rechtsgebied de gemeente behoort.

Het bepaalde in het derde lid is mede van toepassing op beslissingen van den Raad betreffende geheele of gedeeltelijke ontheffing van den aanslag.

In geval van beroep krachtens het derde of vierde lid wordt de Burgemeester beschouwd als de ambtenaar, bedoeld in hoofdstuk II der wet van 19 December 1914 (*Staatsblad* n°. 564).

Het in art. 18 dier wet bedoelde beroep in cassatie wordt in dat geval door hem ingesteld en de in art. 23, laatste lid, bedoelde toezending heeft in plaats van aan Onzen Minister van Financiën, aan hem plaats.

Art. 265*c*. Indien voor andere dan de in art. 264 bedoelde belastingen van wege de gemeente kohieren worden opgemaakt, gelden ook daarvoor de artt. 264*a*, 264*b*, 265*a* en 265*b*.

Tegen de betaling van belasting, waarvoor geen kohieren worden opgemaakt, kan, tenzij in eenige andere wet daarentrent bijzondere voorziening is of wordt getroffen, de belastingplichtige bezwaren inbrengen bij den Raad, binnen twee maanden nadat het bedrag te zijner kennis is gebracht. Overigens is art. 265*b* van toepassing.

Art. 265*d*. De belastingverordening kan bepalen, dat voor de toepassing van de artt. 264*a*, 264*b*, 265*b* en 265*c*, een of meer gemeente-ambtenaren in de plaats van den Raad, van Burgemeester en Wethouders of van den Burgemeester zullen treden.

Art. 265*e*. Op bezwaren tegen den aanslag in de belasting, vermeld in art. 240*e*, zijn van toepassing de bepalingen van hoofdstuk X der Wet op de Inkomstenbelasting 1914.

Een bezwaarschrift tegen den aanslag in de Rijksinkomstenbelasting wordt geacht tevens gericht te zijn tegen den aanslag in de belasting vermeld in art. 240*e*.

Art. 265*f*. Met betrekking tot ontheffingen van den aanslag in de belasting, vermeld in art. 240*e*, vinden de bepalingen van hoofdstuk XIII der Wet op de Inkomstenbelasting 1914 overeenkomstige toepassing.

Een aanvraag om ontheffing van den aanslag in de Rijksinkomstenbelasting, volgens de in het eerste lid bedoelde bepalingen, wordt geacht tevens te zijn een aanvraag om ontheffing van den aanslag in de belasting, vermeld in art. 240*e*.

Art. 265*g*. Op onjuiste aanslagen in de belasting, vermeld in art. 250*e*, is het eerste lid van art. 109 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914 van toepassing.

De ontheffingen, bedoeld bij het eerste lid van het vorig artikel, kunnen door den directeur der directe belastingen ambtshalve worden verleend.

Voorts zijn van toepassing de artt. 111 en 112 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914.

Art. 265*h*. In verband met veranderingen in de omstandigheden, welke bij de vaststelling van den aanslag in de belasting, vermeld in art. 240*e*, of van den aanslag terzake van opcenten op de Rijksinkomstenbelasting, voor de toepassing van art. 244*a*, in verband met de artt. 245*a* en 245*b* en van art. 245*c* in aanmerking zijn genomen, kan die aanslag worden herzien en, voor zooveel noodig, door een naderen aanslag worden aangevuld.

Art. 265*i*. Bezwaren betreffende de toepassing van de artt. 244*a*, 245*a*, 245*b* en 245*c*, kunnen door den aangeslagene en door de belanghebbende gemeenten uiterlijk binnen drie maanden na afloop van het belastingjaar, of, zoo de aanslag niet binnen een maand na afloop van het belastingjaar is vastgesteld, binnen twee maanden na dagtekening van het aanslagbiljet, bij Ons worden ingediend.

Door Ons wordt beslist, den Raad van State gehoord.

Art. 266 vervalt.

Artikel 15bis.

Art. 267 wordt vervangen door een nieuw art. 267, luidende:

De belastingverordening kan voorschriften inhouden omtrent de navordering van te weinig geheven belasting. Het na te vorderen bedrag kan daarbij met ten hoogste het viervoud daarvan verhoogd worden.

Op navordering van de belasting, vermeld in art. 240*e*, vinden de bepalingen van hoofdstuk XI der Wet op de Inkomstenbelasting 1914 overeenkomstige toepassing.

Bij navordering van Rijksinkomstenbelasting heeft tevens navordering plaats van de belasting, vermeld in art. 240*e*. Een beroepschrift tegen den aanslag tot navordering in de Rijksinkomstenbelasting wordt geacht tevens te zijn gericht tegen den aanslag in de belasting, vermeld in art. 240*e*, die wegens dezelfde navordering ten kohiere is gebracht.

Artikel 16.

Achter art. 269 worden ingevoegd de volgende artikelen:

Art. 270. Het is een ieder verboden, hetgeen hem in zijn ambt of betrekking, bij de uitvoering dezer wet of der gemeentelijke belastingverordeningen of in verband daarmee, nopens inkomen, opbrengst en in het algemeen nopens de zaken of werkzaamheden van een ander, blijkt of medegedeeld wordt, verder bekend te maken dan noodig is voor de uitoefening van dat ambt of die betrekking.

Hij die opzettelijk de in het eerste lid opgelegde geheimhouding schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Hij aan wiens schuld schending van de geheimhouding te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Geene vervolging wordt ingesteld, dan op klachte van hem, te wiens aanzien de geheimhouding geschonden is.

Art. 270a. Hij, die met het oogmerk om plaatselijke belasting te ontduiken, eene onjuiste of onvolledige aangifte of opgave doet, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste drie duizend gulden.

Art. 270b. De feiten, strafbaar krachtens de artt. 270 en 270a worden beschouwd als misdrijven

Art. 270c. Met het opsporen der strafbare feiten bedoeld in de artt. 257, 270 en 270a zijn, behalve de bij art. 8, nos. 1—4 en 6 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen, belast de ambtenaren der plaatselijke belastingen.

De artt. 271 tot en met 275 en 277 tot en met 282 vervallen.

In het eerste lid van art. 276 vervallen de woorden „fabrieken, kelders, winkels, magazijnen en andere dergelijke”.

Artikel 17.

Aan art. 102 der wet op de Inkomstenbelasting 1914 wordt toegevoegd een derde lid, luidende:

„Onder ambt of betrekking wordt voor de toepassing van dit artikel mede begrepen het zijn van bestuurder of ambtenaar van een der in artikel 107 bedoelde kerkgenootschappen.”

Art. 107 dier wet wordt gelezen:

Bestuurders of ambtenaren van kerkgenootschappen zijn bevoegd om tegen eene, door Onzen Minister van Financiën vast te stellen vergoeding, inzage en afschrift te nemen van de kohieren van aanslagen in de inkomstenbelasting, voorzoveel betreft de leden van hun kerkgenootschap, een en ander met inachtneming van de voorschriften, door Onzen voornoemden Minister vast te stellen.

§ II.

Plaatselijke verordeningen vervallen van rechtswege met ingang van 1 Mei 1922, voorzover zij niet in overeenstemming zijn met de bepalingen van deze wet.

Over de periode van 1 Januari 1921 tot 1 Mei 1922 kan, in plaats van de belastingen, vermeld in art. 240d, e en f op den voet der wettelijke bepalingen, welke te dien opzichte op 31 December 1920 golden, eene belasting naar het inkomen worden geheven door de gemeenten, welke reeds op laatstgemelden datum zoodanige belasting hieven.

§ III.

Door Ons kan, telkens voor eene periode van ten hoogste vijf jaren aan eene gemeente de bevoegdheid worden verleend, om in afwijking van de bepalingen van artt. 243g en 243h de belasting, vermeld in art. 240e, door hare eigen administratie te doen heffen.

Wordt van deze bevoegdheid gebruik gemaakt dan gelden de volgende bepalingen:

1°. de belasting wordt geheven met of zonder aangifte van de belastingplichtigen;

2°. waarschuwing en aanmaning, als bedoeld in art. 259, vermelden noch het bedrag der belasting, noch dat van het inkomen;

3°. de gemeentebesturen zijn, met inachtneming van de ter zake door Onzen Minister van Financiën gegeven voorschriften, bevoegd om kosteloos inzage en afschrift te nemen, of door een of meer gemeenteambtenaren te doen nemen, van aanslagen in de Rijksinkomstenbelasting en van de opgaven, bedoeld in art. 106 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914, zoomede, met inachtneming van de, ter zake door Onzen, met de uitvoering van de Ongevallenwet 1901 belasten Minister gegeven voorschriften, van de loonlijsten, bedoeld in art. 45 der Ongevallenwet 1901 of van de stukken, welke de werkgever ingevolge de bepalingen van een algemeenen maatregel van bestuur, als bedoeld in genoemd artikel dier wet, verplicht is te houden in plaats van de loonlijsten; een en ander voor zooveel betreft de gemeentelijke belastingplichtigen.

Bovendien kunnen de gemeentebesturen en de door dezen daartoe aan te wijzen gemeenteambtenaren de voor de heffing en inordering der belasting noodige inlichtingen vragen. De verstreking van deze inlichtingen geschiedt volgens de voorschriften door Onzen Minister van Financiën vast te stellen en vindt slechts plaats voor zoover daardoor naar het oordeel van dezen Minister geen storing voor den dienst der Rijksbelastingen wordt teweeggebracht;

4°. de artt. 264a, 264b, 265a, 265b en 265d zijn van toepassing, met dien verstande dat:

a. de vaststelling der kohieren, bedoeld in art. 264b geschiedt in besloten vergadering;

b. de aanslagbiljetten in gesloten omslag worden uitgereikt. Aanslagbiljetten, die bij de betaling in gesloten omslagen worden aangeboden, worden, na afschrijving der betaalde som, op dezelfde wijze teruggegeven.

Niet van toepassing zijn de bepalingen van artt. 265e, 265f, tweede lid, 265g, eerste en tweede lid, en 267 derde lid. Overigens zijn van toepassing de bepalingen welke in het algemeen voor de in art. 240e vermelde belasting gelden.

§ IV.

Deze wet treedt in werking met 1 Januari 1921.

Plaatselijke verordeningen tot uitvoering of toepassing kunnen voor dien datum worden vastgesteld en goedgekeurd.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven,

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

De Minister van Financiën

